

Rīgā, 2017.gada 27.jūlijā

Aivaram Lembergam

Par iesniegumu saistībā ar Rīdzenes sarunām

Izvērtējot Jūsu iesniegumu par žurnālā *Ir* trīs turpinājumos š.g. jūnijā publicētajām viesnīcā *Rīdzene* notikušajām sarunām, secinu, ka Jūsu prasības ir nepamatotas.

Ievērojot likuma prasības, žurnāls *Ir* pirms informācijas publicēšanas pārbauda tās patiesumu. Varu apliecināt, ka redakcija to ir veikusi arī *Rīdzenes* sarunu gadījumā. Jūsu iesniegumā nosauktie *Ir* raksti *Tu ar politiku taisīji sev naudu, Ainār!* (15.06.2017.), *Lembergu par premjeru, bļāg!* (22.06.2017.) un *Preses kastrēšana* (29.06.2017.) balstās faktiski notikušās, izmeklēšanas iestāžu fiksētās sarunās viesnīcā *Rīdzene*, un publikācijās šo sarunu saturs ir patiesi atspoguļots.

Jūsu iesniegums nesatur nevienu konkrētu prasību atsaukt kādu nepatiesu, Jūsu godu un cieņu aizskarošu ziņu. Tāpēc secinu, ka Jūs neesat konstatējis šādas ziņas pieminētajos rakstos.

Jūsu prasība sniegt “normatīviem aktiem atbilstošus pierādījumus” nav saprotama. Jūs neesat savā iesniegumā minējis nevienu redakcijai saistošu “normatīvo aktu”, kas definētu “atbilstošu pierādījumu” jēdzienu vai paredzētu Jūsu tiesības saņemt nepublicētu informāciju.

Vēlos uzsvērt, ka *Rīdzenes* sarunu saturs *Ir* kļuvis zināms no avotiem, kas lūguši savu identitāti neatklāt. Likuma “Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem” 22. pants nosaka redakcijai pienākumu aizsargāt šādus avotus un Latvijas tiesas ir atkārtoti apstiprinājušas šī principa nozīmīgumu demokrātijā. Turklāt Eiropas Padomes Ministru komitejas Rekomendācija konkretizē, ka avotu aizsardzība ietver ne tikai žurnālista pienākumu neatklāt avota identitāti, bet aizsargāt arī jebkādu informāciju, kas var identificēt avotus (piemēram, faktiskie apstākļi, kādos informācijas avots sniedzis informāciju un nepublicētā informācija, ko avots sniedzis). Tāpēc, pildot savu profesionālo pienākumu, *Ir* redakcija nesniegs Jums nekādu papildu informāciju, kas var apdraudēt avotu aizsardzību.

Visbeidzot, Jūs lūdzat norādīt, vai žurnāliste Indra Sprance un Inga Sprance ir viena un tā pati persona. Varu apliecināt, ka visu trīs iesniegumā pieminēto *Ir* rakstu autore ir žurnāliste Indra Sprance, un vienā no publikācijām tehniskas kļūmes dēļ nepareizi norādīts Indras vārds.

Nellija Ločmele,
Ir galvenā redaktore